

[Hans Hækkerup.]

tende problemer, som det her drejer sig om, og det fik vi et levende indtryk af, da hr. Sigsgaard talte. Jeg synes, det er urimeligt, at man bevidst giver udvalget en sådan slagside. Nu ved jeg godt, at der er mulighed for eller sandsynlighed, om man vil, for, at de radikale får et enkelt medlem af dette udvalg, men jeg havde nær sagt: hvad forslår en enkelt radikal i helvede?

Københavns kommune har over for mig rejst spørgsmålet, om ikke den lokale sammensætning burde ændres sådan, at den kom til at bestå af de tre nye amtsborgmestre, borgmesteren på Frederiksberg og overborgmesteren i København. Jeg tror, at ministeren skulle overveje dette forslag. Det betyder, at de hovedpersoner, der repræsenterer de kommuner, kommer til at deltage i arbejdet, og det er vel i virkeligheden helt naturligt.

Dernæst har Københavns kommune anført, som også hr. Krog Hansen var inde på, at de tre primærkommunale organisationer jo er ophævet fra 1. april 1970. Er det ikke mærkeligt, at ministeren så vælger at anmode disse primærkommunale organisationer om at udpege medlemmer til dette udvalg? De afgår jo simpelt hen ved døden 1. april, og det sker efter ministerens eget forslag.

Jeg er bekendt med indenrigsministerens skrivelse til Københavns kommunalbestyrelse, og jeg har deraf set — idet jeg ikke i øvrigt er bekendt med indenrigsministerens skrivelse til nogen som helst — at man har søgt at forbedre vort forslag ved efter „de bestående kommunale forhold“ at tilføje: „m. m.“ Jeg tør vel ikke spørge om, hvad der ligger heri. Jeg mener, at ministeren i og for sig har givet svaret herpå, og jeg tager det til efterretning.

En yderligere forbedring ligger der i tilføjelsen af ordene „administrativt-økonomisk grundlag for den fremtidige varetagelse af“ osv.; det kan jeg i og for sig acceptere. Jeg synes, det betegner en forbedring og en nærmere angivelse af de retningslinjer, hvorefter udvalget skal arbejde.

Udvalget skal endvidere overveje at fremsætte forslag til regler om styrelsen af de fælleskommunale, amtskommunale og andre anliggender og eventuelt forslag til heraf følgende ændringer i den for kommu-

ner og amtskommuner gældende styrelseslovgivning. Det er et meget vidtgående kommissorium, og jeg tør måske spørge: anfægter det Frederiksbergs selvstændighed?

Jeg skal slutte med at anbefale mit partis forslag, som giver en hensigtsmæssig løsning på de foreliggende problemer.

Indenrigsministeren (H. C. Toft): Det fremgik af de taler, regeringspartiernes ordførere holdt her ved første behandling af socialdemokratiets forslag, at de kunne tilslutte sig den fremgangsmåde, som regeringen havde valgt, men jeg må vil tilføje, at de tre regeringspartiers ordførere ikke lagde samme vægt på det arbejde, der var udført af Bent Christensen-udvalget, i alt fald ikke på alle områder. Det er nu opgaven for det reformudvalg, som regeringen har nedsat, at tage alle synspunkter med i betragtning, ikke blot Bent Christensen-udvalgets synspunkter; der ligger jo også meget materiale fra tidligere år, hvor der har været arbejdet med samme problem om hovedstadsområdet.

Hr. Krog Hansen udtrykte forundring over, at vi havde rettet henvendelse til de tre kommunale organisationer, der opløses den 1. april, og det samme spørgsmål rejste hr. Hans Hækkerup. Det skyldes, at vi ønsker at fremme arbejdet, og da den nye kommunale organisation først har generalforsamling og træder sammen den 18. juni, mente vi ikke, vi kunne afvente dette. På dette grundlag fandt vi det rigtigt for at fremskynde arbejdet at henvende os til de nu bestående kommunale organisationer.

Må jeg i denne forbindelse have lov at sige til hr. Hans Hækkerup, der gav udtryk for, at han var blevet orienteret om kommissoriet ved at træde i forbindelse med Københavns kommune, at vi har rettet henvendelse til folketingets partier og også til socialdemokratiet om at udpege en repræsentant, og derfor kunne hr. Hans Hækkerup i alt fald på dette område være blevet gjort bekendt med det.

Jeg vil gerne sige til hr. Krog Hansen, der talte om de inhabile og de habile, at vor fremgangsmåde hviler på den opfattelse, at det område, som her skal behandles, hovedstadsområdet, har så mange særlige problemer. De personer, som man udpegede til kommunalreformkommissionens øvrige ar-